

kan taale at stilles ved Siden af Kvægbestandene i alle andre Lande. Og paa Grund af det Tilsyn, der allerede ifølge den bestaaende Lovgivning føres, ligesom ogsaa paa Grund af den Opmærksomhed, der iøvrigt nu ved Lovgivningens Behandling af denne Sag er vaakt for os, tvivler jeg ikke om, at vi allerede i den nærmeste Fremtid ville være ganske rask fremme med Hensyn til Bekæmpelsen af den Sygdom, som vi tale om, og som jeg for Resten slet ikke tror, er saa udbredt, som man vil paastaar, hvad der jo ogsaa gjentagne Gange er fremgaaet af de Indberetninger, som man har faaet fra Dyr lægerne.

Ordføreren (S. Sørensen): Det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds er noget vanskeligt at gjøre tilpas. De Væbdringsforslag, som det ærede Medlem har stillet ved de tidligere Behandlinger, have vi i Udvalget taget saa meget Hensyn til, som det er muligt, forsaavidt som vi i det Hele taget have været i Stand til at samle et Flertal om dem. Naar han desuagtet ikke er tilfreds, maa det vistnok noget bero paa, at han ser paa denne Sag med egne Øine. Han kritiserede saaledes de Ord „i kjendelig Grad“, idet han spurgte, hvad vi havde ment dermed, men nu er det saa mærkeligt, at netop det samme Udtryk findes i det Forslag, som det ærede Medlem selv har stillet ved denne Sags anden Behandling, saa at vi jo kunne være berettigede til at spørge det ærede Medlem, hvad han da har ment dermed. Udvalget har kun forstaaet det saaledes, at det skulde være i den Grad kjendeligt, at en Dyr lægeundersøgelse kunde konstaterer, at vedkommende Dyr lider af den og den Sygdom. Efteraaanden kan det jo vise sig saa tydeligt, at Alle og Enhver kunne se det, men saa er Sygdommen rigtignok ogsaa efter min Mening saa meget farligere, som Dyret saa er i Stand til at udbrede Smitten baade til andre Dyr og til Mennesker, forsaavidt som de benytte Kjødet eller Mælken af dette Dyr. Naar det ærede Medlem ankede over, at der ved Brændemærket vilde blive Hul paa Huden, vil jeg bede det ærede Medlem om at se bedre efter, hvad vi have foreslaaet. Jeg gjorde dog allerede ved anden Behandling det ærede Medlem opmærksom paa, at vi have gjort en Adskillelse mellem to Ting, nemlig mellem det Tilfælde, hvor Dyret kunde anvendes til Fodring, og det Tilfælde, hvor der kun kunde være Tale om Nedslagning. Naar Sygdommen er paa et saa fremrykket Standpunkt, at der kun kan være Tale om Nedslagning, have vi ganske vist troet, at det at skjære

Halsen over paa Kreaturet vilde være et tilstrækkeligt tydeligt Mærke paa, at dette Tilfælde var indtraadt, saa at der ikke behøvedes at gøres Andet. Men under de Forhold, hvor Dyret bliver affondret og hensat til Fodning, er det nødvendigt at forsyne det med et Mærke, for at ikke det skal foregaa, der nu jævnlig sker, at et saadant Dyr trækkes om paa Markeder og forsøges bortsolgt, hvorved det bliver i Stand til at føre Smitten omkring med sig. Efter at have taktet Udvalget for den Smødekommun, som det har viist ham, endte det ærede Medlem med at udtale, at han haabede, at Landstinget vilde slaa Forslaget ihjel, og at han vilde afholde sig fra at stemme for det. Nu er der rigtignok her det Interessante at lægge Mærke til, at den største Anse, det ærede Medlem fremfører imod Forslaget, er, at vi have forlangt for Vidt, idet han vilde have en mere almindelig Nedslagning, saa at Enhver, der mente sig i Bestidelse af et Dyr, som var befængt med denne Sygdom, skulde have Ret til at faae det nedslaaet imod Erstatning, og at der imod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) anføres som den væsentligste Indvending imod Forslaget, at vi have forlangt for Meget. Hvorledes disse to ærede Medlemmer da omsider finde hinanden, er jeg ikke i Stand til at regne ud. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ankede over, at der ikke var nogen Kalkule eller Overslagssum med Hensyn til de Foreninger, vi have stillet Forslag om. Men dertil skal jeg bemærke, at jeg tror, det er umuligt at stille op, hvad dette vil koste, thi vi vide jo ikke, i hvilken Udstrækning denne Bestemmelse vil blive benyttet. Og naar det ærede Medlem hentydede til, at der ikke er Lighed ved disse Foreninger, og at Bestemmelsen ikke kan komme Alle til Gode, saa er dette jo et Spørgsmaal, vi have været opmærksomme paa ved de tidligere Behandlinger, og jeg kan ikke se Andet end, at det naar Enhver frit for, at gaa ind i en af disse Foreninger, i ethvert Fald i den første Slags af dem. Og naar vi ere gaaede til at fastslaa nærmere Regler for disse Foreninger, saa ligger det i, at det, der var foreslaaet i Forslaget, som det foreligger for os, ikke forekom os vidtgaaende nok. Efter det Kjendskab, jeg, og jeg antager de fleste Landboere, som sidde i dette Thing, have til Foreningslivet paa Landet, navnlig angaaende Meieri, Kvægavl og den Slags Ting, maa jeg sige, at jeg tror, det vil være meget let at danne saadanne Foreninger, saa at Enhver, der ønsker at gjøre Noget for at bekæmpe Sygdommen i sit